

עמ"ת 8578/01/24 - אסיה נאבולסי (עוצר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בבאר שבע

עמ"ת 8578-01-24 נאבולסי(עוצר) נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 565903/2023

כבוד השופט אריאל חזק
אסיה נאבולסי (עוצר) ע"י ב"כ אחמד עוואודה ולינה חבט
מדינת ישראל ע"י ב"כ עזה"ד פנחנס סויסה
נגד
המשיבה

החלטה

מדובר בערר על החלטת בית משפט השלום באילת (השופט שי ברגר) בתיק מ"ת 65616-12-23 מיום 31.12.23
במסגרתה נעצרה העוררת עד ליום 31.7.24.

נגד העוררת הוגש כתוב אישום המיחס לה עבירה של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק. בכתב האישום תואר, בין היתר, כי בתאריך 26.12.23 בשעת צהרים, שהתה העוררת, שהנה תושבת הרשות הפלסטינית בדירה באילת, יחד עם בן זוגה מזה 13 שנים ולהם 3 ילדים משותפים, ללא היתר כדין.

בהודעת הערר ובדין מיום 7.1.24, טען ב"כ העוררת כי שגה ביום"ש קמא עת הורה על מעצר העוררת עד תום ההליכים. הסגנור טען כי בשל תקופה מלחמת "חרבות ברזל" העוררת נעצרה עד תום ההליכים. לטענת הסגנור נסיבותה של העוררת הן "יהודיות", ולא מדובר למי שנכנסה לישראל דרך גבול ולא ידוע מה כוונותיה. הסגנור טען כי בן זוגה של העוררת הוא ערבי ממזרה ירושלים, להם 3 ילדים בעלי תעוזת זהות ישראלית. כמו כן לטענת הסגנור העוררת מטפלת בבעלה, שעבר תאונת דרכים, ולטענתו למערכת צריכה להיות אחירות כלפי בעלה והילדים של העוררת.

ביחס לטענה לאו התיצבות העוררת לדינום בתיק שהתנהל בבית משפט בירושלים, טען הסגנור כי לא מדובר בעניין שלא תלוי בעוררת שכן לא תמיד מוצאת לה אישור, ובשל המצב בגין היא לא התיצבה לדינום.

ביחס לחופה, טען הסגנור כי למשפחה בן זוגה של העוררת יש בית ביריחו, והם יכולים לשחות בו וילדייהם יכולים להגיע מידיו יום לבית ספר בירושלים ולהמשיך בשגרת חייהם.

מנגד טען ב"כ המשיבה יש להורות על דחינת הערר.

לטענת ב"כ המשיבה העוררת צינה בחקירותה שהיא נמצאת בישראל כ- 14 שנים ללא אישורים. בנוסף, טען ב"כ
עמוד 1

המשיבה כי בימ"ש קמא צין בהחלטתו כי לחובת העוררת 6 הרשותות קודמות בגין עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, עבירות סמים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בנוסף טען כי אממן מדובר בהרשעות משנת 2011 וקודם, אך נגד העוררת מתנהל הליך בירושלים בתיק 2286-02-22, בגין עבירות של כניסה לישראל שלא כדין וגנבה מהchnerות, כאשר בדינום שנערך בימים- 14.9.23, 15.1.23 ו-16.4.23 בתיק האמור, טען ב"כ העוררת כי כניסה של העוררת סורבה, והיא לא קיבל אישור, لكن הוא בקש את דחית הדין. לאור זאת טען ב"כ המשיבה כי לא ניתן לחתם אמון בעוררת.

דין והכרעה

מדובר בעוררת כבת 35, שמיוחסת לה עבירה של שהיה בישראל שלא כדין ביום 26.12.23, כאשר הייתה בדירה באילת יחד עם בן זוגה שהוא בעל תעודה זהות ישראלית (בהתוות תושב מזרח ירושלים).

עוררת שיש הרשותות קודמות, בגין עבירות כניסה לישראל שלא כדין, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור והתחזות לאדם אחר. עברה אממן ישן אך הוא טרם נמחק,

זאת ועוד, מתוך דבריה של העוררת בחקרתה מיום 26.12.23 עולה כי העוררת יודעת שאסור לה להיות בישראל אף על אף זאת היא שואה באופן קבוע בישראל במשך שנים.

יוער, כי מדובר בעוררת שהוגש כנגדה כתוב אישום בבית משפט השלום בירושלים (ת.פ 2286-02-22), אך היא אינה מתיצבת לדינום באותו תיק, ובפועל לשלוות הדינום שנערך באותו ללא התיצבה, כאשר בא כוחה לציין כי לא התיצבה כי סורבה להיכנס לישראל, וזאת אף שכי שמצוין לעיל מדובר בעוררת שמתגוררת בדרך קבוע בארץ.

הימנעותה של העוררת מלהתיצב לדינום בבית המשפט יקשו לתת בה אמון שהיא תתיצב לדינום בעניינו, אם תשוחרר.

במהלך הדיון שבפני מתבקש לשחרר העוררת לעיר יריחו, בפיקוח בן זוגה, ועל זאת יוער ראשית כי מדובר במי שהלין אותה בביתה בעת שהיא הלא חוקית בארץ.

זאת ועוד, על פי דברי ב"כ העוררת יכולabella להשות עם העוררת בעיר יריחו, ובנסיבות אלה ניתן לשאול מדוע לא התגorder עמה בעיר יריחו בטרם נכנסה לישראל שלא כדין.

מדובר בעוררת שנמצאה בישראל שלא כדין בעקבות "חרבות ברזל" לאחר יום 7.10.23, ומובן שבנסיבות מלחמה מתעצמת באופן ממשוני עלית המוסכנות הכלילית הנובעת משוהות תושבי אזור בלתי מורשים (ראה עמ"ת 23-10-2024, פלוני נ' מדינת ישראל)

אכן בהחלטת בית המשפט העליון בבש"פ 7751/23, אבו עוז נ' מדינת ישראל, מיום 26.10.23, נקבע כי "אין חולק כי אין כלל קטgoriy לפיו בהינתן מצב חירום לעולם הדיון של שוויים בלתי חוקיים יהיה מעצר עד תום ההליכים".

אחד עם זאת בהחלטה נוספת בבית המשפט העליון בבש"פ 7911/23, אבו טעימה נ' מדינת ישראל, (מיום

2.11.23), נדחתה בר"ע של מшиб ששחה בתחומי המדינה שלא כדין לאחר תחילת מצב הלחימה הנוכחי, ונקבע, בין היתר, כי "בֵּית מִשְׁפָט רְשָׁאי לְהַתִּיחַס בְּמַסְגָּרֶת שִׁיקּוֹלִיו", בין היתר, גם לנسبות חיצונית כדוגמת מצב בטחוני, שעשוויה להיות להן השפעה על שיקול הדעת המופעל בבחינת הנסיבות השחרור לחולופת מעצר (ראו עניין קונדוס, פסקה 13), כמו גם לנسبות אחרות ובכלל זה החשש להימלטות מאימת הדין (שאינו שיקול העומד בפני עצמו) ולעבר הפלילי של הנאשם ולבירות המוחשות לו".

יודגש כאמור כי מדובר במחלוקת שהורשעה מספר פעמים בעבר בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, ובנוסף מתנהל כנגדה תיק בבית משפט השלום בירושלים בעבירה דומה ובעבירה נלווה, שבו אינה מתיצבת לדינום.

בשולוי הדברים יוער, כי דבריה הכנים של העוררת בחקירתה בדבר רצונה העז להתגורר במדינת ישראל, יכולים לעורר אהדה מסוימת, אך אין בכך כדי להכשיר שהות שלא כדין במדינה של מי שהותם במדינה לא הוסדרה בדרכים חוקיות.

בנסיבות העניין, ולאור כל שתואר לעיל נראה כי בית משפט קמא לא שגה עת הורה על מעצר העוררת עד ליום 31.7.24. יודגש, כי לאור פרטיה המקירה לא ניתן יהיה לקבוע כי כאשר הגיע ביום"ש קמא מעצר העוררת עד ליום 31.7.24, הוא עשה כן מהתך טעות.

הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ט בטבת תשפ"ד, 10 בינואר 2024, בהעדר הצדדים.